

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

*Spolu s našimi
kostelními zvony
Vás zveme
k oslavě
narození
Spasitele,
našeho Pána
Ježíše Krista...*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Bůh miluje svět. A co já?

Už jako malý ministrant jsem si všiml, že na půlnoční a potom hned ráno se při mši svaté čtou úryvky z listu svatého Pavla Titovi o Boží dobrotě: „*Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.*“ (Tit 2,11-14; druhý úryvek má souřadnice Tit 3,4-7)

Stále se těším každý rok, až opět při vánočních mších tyto úryvky zazní. Stále znovu se mne také velice dotýká skutečnost, jak velice Bůh miluje svět, ve kterém my žijeme. My si na mnoho věcí ve světě neustále stěžujeme (počasím počínaje a politikou konče). A nejen to: sami druhým život na tomto světě umíme ztěžovat svým jednáním. Nehledě na to Bůh prostě miluje - tiše a pokorně, zve k následování a věří, že nebude oslyšen.

Roky letí. Kolik roků už přicházíme k jeslím? A s jakým účinkem? Dožijeme se ještě jedněch svátků Narození Pána Ježíše? Nevíme. Jedno však můžeme všichni. Děkujeme Pánu Bohu, že jsme jeho děti. Klanějme se Pánu, kterého dnes vidíme jako Dítě. Projevme lásku světu, v kterém žijeme a přijímejme Boha za Pána svého života.

Dar Vánoc

Pastýři v době prvních Vánoc žili s pocitem, že na ně všichni zapomněli. Společnost je umístila na jednu z nejnižších příček společenského žebříčku. Považovali je za nečisté jak fyzicky, tak i duchovně. Museli mít pocit, že se o ně nikdo nezajímá. Museli mít pocit, že nikomu na nich nezáleží. Ale v tu první vánoční noc pochopili, že se v tomto pocitu mýlili. Poznali, že někomu na nich záleží. Ze všech lidí se anděl zjevil jim, aby oznámil tu nejradostnější zprávu pro svět. Poznali dar, který Vánoce nabízejí. Dar, který se nedá koupit za žádné peníze. Tím darem je poznání, že Bohu na nás záleží a stará se o nás. Důkazem je betlémské Dítě – Spasitel světa.

Podobně na tom byli první křesťané. Svatý Pavel v prvním listu Korint'ánům píše: „*Pohléd'te, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic - aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.*“ (1 Kor 1,26-29)

Možná i my trpíme v dnešní době jistým pocitem méněcennosti – rozhodují o nás jiní a často ne k našemu prospěchu. Neříkám, abychom si vše nechali líbit, ale místo neplodných debat plných stížností a nářků načerpejme sílu a naději u Boha a zažijme, že kdo má Boha, tomu nic neschází, Bůh sám mu dostačí.

P. Milan a P. Jindřich

Vánoční bohoslužby v okolí Jeníkova:

Teplice:

Kostel sv. Jana Křtitele

15:00 - koncert
16:30 - mše svatá,
24:00 - (bohoslužba slova)

Kostel Božského Srdce Páně – Trnovany

16:00 – mše pro rodiny s dětmi
21:30 – mše svatá

Kostel sv. Alžběty Durynské – Šanov

24:00

Bílina 24:00

Modlany 24:00

Děti si na Vánoce pod stromečkem přejí od Ježíška co nejvíce dárků. My dospělí bychom si měli navzájem přát Ježíše samotného. Chudého na bohatství světa, bohatého na lásku Boží, bez které jsme tolik chudí.

Vaši kněží

*P. Jan Richter, P. Marek Danda, P. Milan Plíšek, P. Pavel Sobotka, P. Vladimír C. Hron,
a jáhen František Řezníček*

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Na počátku roku 2012 proběhne ve farnosti Jeníkov (Jeníkov, Oldřichov, Lahošť a Hudcov) a Zabuřany (Straky, Štěrčina, Všechlapy, Zabuřany a Želenky) tříkrálová sbírka, kterou pořádá charita. Tři králové budou chodit se zapečetěnou pokladničkou a svoji totožnost budou moci prokázat kartičkou vystavenou Teplickou charitou. Výtěžek z tříkrálové sbírky je vždy věnován na potřeby sociálně slabých.

Biřmování

V příštím roce, který bude také rokem svátosti biřmování, nás v Jeníkově čeká velká událost. 5. května 2012 přijede litoměřický biskup Jan Baxant, aby tuto svátost udělil i jeníkovským farníkům. Každý měsíc probíhají na faře přípravy na tuto svátost a již jsou v plném proudu. Přesto si myslím, že kdyby si to někdo z vás ještě rozmyslel a chtěl nastoupit do rozjetého vlaku a začít se taky připravovat, tak ho nevyhodíme. Tak neváhejte, čas se krátí.

o. Nik

Ve čtvrtek 15. 12 bude v jeníkovském kostele adventní koncert. Začátek je v 17,30.

Kaple svaté Anny

V letošním roce došlo v Jeníkově k důležité události a to je oprava kaple sv. Anny. Víte jakou má sv. Anna souvislost s vánocemi? Sv. Anna byla maminkou Panny Marie a ta se potom stala maminkou Pána Ježíše, jehož příchod na tuto zemi oslavujeme. Proto bychom si měli vážit, že máme v Jeníkově kapli zasvěcenou této světici. Veliký dík všem, kterým osud této památky leží na srdci. Letos se opravila fasáda a v oknech se objevily nové vitráže. Při srpnové pouti byly tyto vitráže požehnány.

“Roku 1551 byl údajně zbudován nový farní kostel, o němž však není nic podrobnějšího známo a který vyhořel roku 1756. Jeho pozůstatkem je volně stojící dnešní kaple sv. Anny v parčíku na místě bývalého hřbitova pod dnešním kostelem, která je v podstatě polygonálním kněžištěm – presbyteriem bývalého kostela se zaklenutím pozdně gotickou síťovou klenbou.“ říká o kapli historik Vít Honys z Národního památkového ústavu v Ústí nad Labem.

Pro zajímavost ještě připojuji žehnací modlitbu:

Dobry Bože, ty jsi pramen světla, pravdy a veškeré krásy. Chválíme tě a s důvěrou prosíme, ať i nová okna v našem chrámě slouží ke tvé cti a slávě a k našemu posvěcení.

Ať nám připomínají, že i skrze nás má pronikat tvé světlo do světa, plného stínu a temnoty. Požehnej nám všem, abychom byli dětmi světla, a každý, kdo vidí nás, tím snadněji ať nachází cestu k tobě.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen

Nezbývá než si přát, abychom i my byli pro druhé světlem, tak jako byla sv. Anna.

o. Nik

Slůvko pro děti

Milé děti, dnes vám budu vyprávět o tom, jak se narodil král celého světa – Pán Ježíš. Bylo to před více jak dvěma tisíci lety. V jedné vesnici jménem Nazaret žila dívka jménem Maria, ta dívka měla velmi ráda Boha. Jednoho dne k ní přišel anděl a pověděl jí, že se stane matkou Božího Syna. A tak se stalo. Maria si vzala muže jménem Josef a oba se připravovali na narození velikého Krále. V té době vládl císař Augustus, který chtěl vědět kolik má jeho říše obyvatel a tak se Maria s Josefem museli vydat na cestu do města Betléma, aby se dali zapsat. Když přišli do Betléma, pocítila Maria, že dítě, které nosí pod srdcem brzy přijde na svět. A tak se svým mužem hledali místo. Ale nikde se pro ně žádné nenašlo. Byli velmi unavení a také chudí, takže si nemohli dovolit nějaký hotel. Až v jedné stáji pro zvířata se místo našlo. A tak se veliký Král narodil ve stáji. Nám to může připadat zvláštní, ale přesně tak to mělo být. Díky tomu jej totiž mohli navštívit všichni kdo chtěli.

V té krajině pásli ovce pastýři. Náhle u nich stál anděl a takto k nim mluvil: „Nebojte se, mám pro vás velikou a radostnou zprávu: Dnes se vám narodil Spasitel - Kristus Pán.“ Takto se narodil Král Pán Ježíš. A to si o Vánocích připomínáme. Chce být také Tvým Králem... Můžeš ho o to, poprosit třeba takto:

Pane Ježíši Kriste, prosím přijď do mého srdce a staň se mým Králem.

s. k. Táňa

Ptáte se, co mají zvony a andělé společného? Není toho málo. Zvonky i andělé patří k Vánocům. Andělé i zvony něco oznamují. O historii zvonů a o jejich spojení s modlitbou Anděl Páně se dočtete v letošní příloze vánočního Zpravodaje.

Rolničky, rolničky,...

Právě takto začíná jedna z notoricky známých vánočních písní. V jejím refrénu se zpívá o tom, že v rolničkách zvoní maminciny písničky, Vánoce a sníh. Když jsem tuto píseň letos měsíc před Vánocemi poprvé uslyšel, přemýšlel jsem, o čem vlastně ta píseň zpívá? Sněhu je u nás poslední dobou jako šafránu a které dítě kdy naposledy slyšelo mamincinu písničku? Přál bych si, aby se tuto právě napsanou větu ozvalo co nejvíc rozhořčených nesouhlasících hlasů maminek, které dětem zpívají. Jinak totiž tato písnička ztrácí zcela základ ve skutečnosti a slouží jen k navození jakési pocitové iluze podobné reflexu popsanému I.P. Pavlovem: uslyším vánoční píseň a hned se rozněžním. Jen přestane hrát, je vše pryč. Dnes se hraje právě na tyto city, které jsou prchavé právě proto, že nemají základ ve skutečnosti. Přitom nedostatek sněhu je jen maličkost, vždyť v Austrálii slaví Vánoce v létě. Mnohem horší a více do očí bijící je opakování sloganu o tom, že Vánoce jsou svátky rodinné pohody, když skutečností je, že se polovina manželství rozpadá a velká část mladých ani v manželství nežije. Mají místo rodiny družstvo tvořené druhem a družkou, jak jsem někde slyšel vtipně poznamenat o Marka Dundu. Tak, i když bych je všem velice přál, jaképak u nás svátky rodinné pohody, když u nás v mnoha soužitích žádná pohoda není. V mnoha případech je to jen takové chvilkové dospělácké hraní na pohodu, které má jepičí život. Prostě chybí základ ve skutečnosti. Tou nejzákladnější vánoční skutečností je narození Spasitele Ježíše v Betlémě, které o Vánocích slavíme. Má pak smysl slavit narozeniny bez oslavence?

Je Ježíš pohádková postava nebo skutečně žil?

Křesťanství má základ ve skutečnosti. Bůh jednal s izraelským národem v dějinách. Nakonec poslal na svět svého Syna, který byl jako člověk počat působením Ducha svatého v lůně Panny Marie. Z ní se v Betlémě narodil někdy okolo počátku našeho letopočtu.

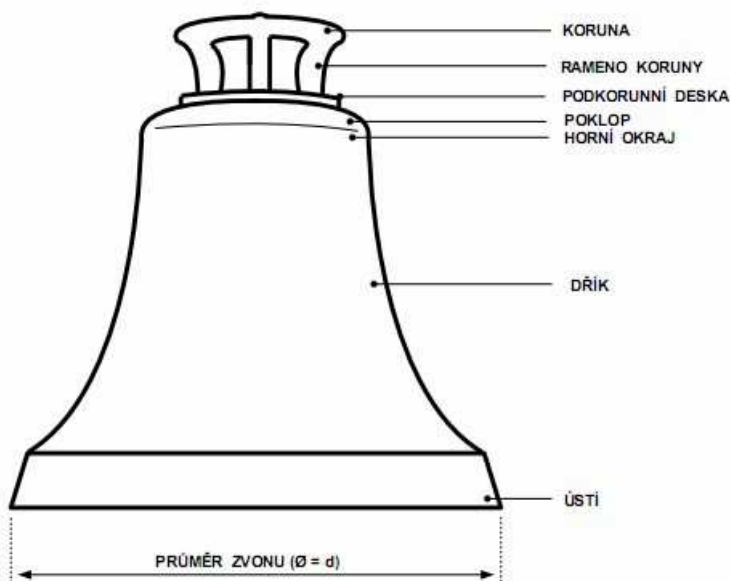
Ježíš není mýtus, ani vymyšlená pohádková postava. Jeho skutečnou dějinnou existenci dokazují biblická evangelia, ale i texty některých římských nekřesťanských historiků. Například Publius Cornelius Tacitus při líčení požáru Říma mimojiné píše, že „*Kristus byl za vlády Tiberiovy popraven prokurátorem Pilátem z Pontia*“. O Ježíši se zmiňuje v Židovských starožitnostech i židovský dějepisec Josefus Flavius. Co se pak týče biblických pramenů, je zajímavé, že nejstarší papyrus s biblickým textem pochází asi z roku 125. Je na něm úryvek z Janova evangelia, které vzniklo okolo roku 100. Nejstarší dochovaný zlomek dělí tak od originálu pouhých 30 let. Což je doba u starověkých textů nevídaná. Většinou dělí originál a nejstarší dochovaný papyrus s opisem třeba i celá staletí.

Už asi nezjistíme, kdo kdy vymyslel Ježíška, jako pohádkovou postavu, která nosí dárky. Před třemi lety vzpomínal ve Zpravodaji na valašské Vánoce dnes již zesnulý pan Juráček z Bantic – ještě v roce 1930 pod stromečkem byl jen betlém, žádné dárky. Dnes mnoho dětí věří na Ježíška, který nosí dárky, ale jen některé v Ježíše, který nám svým narozením dává účast na Božském životě. Když se děti v náboženství ptají, jestli věřím na Ježíška já, tak se jim rozdíl mezi Ježíšem a Ježíškem snažím vysvětlit. Učím je, že Ježíš je tím největším Božím darem pro lidi, že on sám během svého pozemského života mnoho lidí obdaroval a stále nám pomáhá z nebe svojí pomocí. Tím vším je nám příkladem, abychom i my žili svůj život jako dar pro druhé a vzájemně se obdarovávali.

Odkdy zvoní zvony?

Pravděpodobně nejstarší nález zvonu pochází z Ninive, a to ze 3. tisíciletí př. n. l. Modlitební zvonky jsou doloženy také ve starověké Palestině, Číně a Egyptě, později také ve Starověkém Řecku, kde se zvonky svolával lid k obětem. Ve Starověkém Římě se pak zvonilo i s účelem ryze světským, např. při otevření lázní, shromážděních lidu apod. Lze tedy říci, že zvony provázely člověka už v nejstarších kulturách, jednalo se však zpravidla o zvony malých rozměrů, vyráběných spojováním tepaných plátů.

První skutečné zvony, odlévané a zavěšované na věžích kostelů jsou spojeny až s rozšířením křesťanství na západě. O zavedení zvonů jako prostředku ke svolávání věřících se zasloužil především biskup Paulinus z Noly v Kampánii (zemřel r. 431). O další rozšíření zvonů se zasloužil svými nařízeními např. papež Řehoř Veliký (zemřel r. 604). S křesťanstvím se v 5.-7. století po Evropě šířilo také zvonařství. Nejvýznamnějšími slévači zvonů se stali Irové. V Irsku se také nachází nejstarší evropský bronzový zvon. Zvony byly určeny zpočátku

především pro kláštery, kde měly mnichy upozorňovat na čas k modlitbě. Do kostelů a měst se začínají rozšiřovat od 10. století. Nejstarší zvonařskou památkou na našem území je stěp zvonu, pocházející z doby Velkomoravské říše, nalezený v Mikulčicích. První písemné zprávy o zvonech na českém území najdeme v Proglasu z konce 9. století. Nejstarší dochovaný zvon s datací se nachází v Krajském muzeu v Chebu a byl pořízen r. 1286. Nejstarší dosud funkční zvon je pravděpodobně zvon z kostela v Benešově z r. 1322. Nejstarší datovaný zvon na Moravě nalezneme v Brně v kostele sv. Tomáše, který pochází z r. 1393.

Nejvýznamějšími českými zvonaři bezesporu jsou Tomáš Jaroš z Brna (asi 1500 - 1570), tvůrce největšího českého zvonu svatovítského Zikmunda a jeho žák Brikcí z Cimperka, který odléval zvony v letech 1550 - 1599.

Proč zvony zvoní?

V dějinách zvonily zvony z různých důvodů. Ohlašovaly blížící se, nebo už aktuální nebezpečí (požár nebo nepřátelské vojsko,...), Zvoní na cestu životem novomanželům vycházejícím z kostela, oznamují úmrtí ve vesnici a zvoní zesnulému na jeho cestu na hřbitov k poslednímu odpočinku. Jejich nejvlastnějším posláním je však být hlasem, který zve křesťany k modlitbě – zvoní před mší svatou a pravidelně ráno, v poledne a večer zvou k modlitbě Anděl Páně.

Jak vznikla modlitba Anděl Páně?

Svatý Pavel zve v listu Soluňanům k ustavičné modlitbě: „*Bez přestání se modlete*“ (1 Sol 5, 17). Mnoho věřících si v dějinách lámalo hlavu, jak tuto výzvu naplnit. Jedním ze způsobů bylo modlit se několikrát denně. Tak to praktikovali už židé. Křesťanští mniši se scházeli několikrát denně k modlitbě žalmů. A právě na pravidelnou modlitbu žalmů v kláštorech později navázala modlitba Anděl Páně.

Společně s růžencem patří Anděl Páně mezi nejdůležitější křesťanské modlitby. Stejně jako růženec je modlitba Anděl Páně lidová, christologická, mariánská a biblická. **Lidová** proto, že se jí modlí široké vrstvy věřících. **Christologická** proto, že je vlastně vyznáním víry ve Vtělení Božího Syna, který se stal člověkem Ježíšem Kristem. V poslední vložené větě stojí „*Slovo se stalo tělem*“. Tímto Slovem je míněn Boží Syn souvěčný s Otcem v Nejsvětější Trojici. Syn je Slovem s velkým „S“, protože v něm Otec zcela vyslovuje sám sebe, přičemž tomuto Božímu sebevyslovení nemůže chybět osobní existence. **Mariánská** proto, že při Vtělení Bůh použil svobodný souhlas Panny Marie („*Ať se mi stane podle tvého slova*“), kterou Boží lid vzývá od té chvíle jako Bohorodičku. **Biblická** proto, že je krátkým převyprávěním události Zvěstování, kterou nacházíme na začátku Lukášova evangelia. Sama modlitba Zdrávas Maria je ve své první části složena z pozdravů, kterými v Bibli zdraví Marii anděl Gabriel a potom také Alžběta.

Podoba modlitby zrála postupně. Už asi svatý František z Assisi (+1226) měl ve zvyku uvádět modlitbu Zdrávas Maria slovy „*Anděl Páně řekl Marii*“. Roku 1274 sv. Bonaventura, jeden z následovníků svatého Františka radí spolubratřím pozdravit každý večer Pannu Marii třemi Zdrávami. V roce 1456 vydal papež Kalist III. okružní list o modlitbě. Ten

Anděl Páně zvěstoval Panně Marii
a ona počala z Ducha svatého...

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán
s tebou; požehnaná ty mezi ženami
a požehnaný plod života tvého, Ježíš.
Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás
hříšné, nyní i v hodinu smrti naší. -
Amen.

Maria řekla: „*Jsem služebnice Páně,
ať se mi stane podle tvého slova.*“
Zdrávas Maria...

A Slovo se stalo tělem a přebývalo
mezi námi.
Zdrávas Maria

ukládal pod tlakem tureckého nebezpečí polední zvonění při kterém se všichni křesťané měli sjednotit v modlitbě a svolávat na ohrožené křesťanstvo Boží ochranu třemi Zdrávami a modlitbou Otče náš. Konečnou podobu modlitbě Anděl Páně, jak ji známe dnes, vtiskuje v roce 1571 papež Pius V., který ji vyzdvihl jako modlitbu pro celý den, aby doprovázela křesťany ráno, v poledne i večer. Šířitelem této modlitby se pak stal svatý Petr Canisius (+1597).

Význam modlitby Anděl Páně dnes

Největší rozkvět modlitby Anděl Páně byl v době, kdy Evropu ohrožovalo vnější nebezpečí od muslimů. Situace křesťanů v dnešní Evropě je stejně obtížná jako kdysi. Islám je dnes v Evropě dobře organizovaná, motivovaná a rychle rostoucí skupina. Ateismus, materialismus, nekřesťanská náboženství, new-age... způsobují, že v zemích Evropské unie ztrácejí křesťanské hodnoty stále více svůj význam. Evropská kultura se stala autodestruktivní: zpochybňuje nedotknutelnost základních přirozených hodnot jako je manželství, rodina, úcta k nenarozenému životu, nemožnost vlastního rozhodování o životě a o hodnotách morálky.

Jestliže z Písma svatého i z dějin Církve známe mnoho příkladů, kdy modlitba dopomohla zázračnému vítězství dobra. Jeden příklad z nedávné doby. Po druhé světové válce založil P.Petr Pavlíček v Rakousku růžencová smírčí tažení. Vzniklo modlitební hnutí, do kterého byli zapojeni biskupové, kněží, řeholníci, politici a mnoho laiků. Pak se událo to, co se podle lidských měřítek jevílo nemožné: Rakousko dosáhlo po 9 letech osvobození z ruské okupace v r.1954. U nás sovětská vojska vytrvala dlouhých 20 let.

Dnes je navržena právě modlitba Anděl Páně jako nástroj k tomu, aby se Evropa opět stala křesťanskou. Mluví o tom nejdůležitějším poselství křesťanské víry, že se Boží Syn stal člověkem a vstoupil do našeho světa, aby ho vykoupil, přetvořil a přivedl k Otci. Toto zvěstování nesmí nikdy utichnout. Je třeba, aby ho doprovázely i zvony až tam, kam lidský hlas nedosáhne.

Pokud se bude tato modlitba modlit tisíci lidí ráno, v poledne a večer, nebo alespoň jednou denně, budeme vidět odpovídající plody. Když je nebezpečí zvlášť veliké, může Bůh zasáhnout i proti všemu lidskému chápání.

Nakonec má slovo náš pan děkan Jindřich Bartoš

Při opravě střechy jedné vesnické kaple jsem byl na střeše s mistrem pokrývačem, který vůbec nebyl věřící. Když bylo poledne, přišel zvoník ručně zazvonit. Jakmile zazněl zvon, ten pokrývač položil křidlici a řekl: “Když zvoní, tak nedělám. To by bylo, abych si také nemohl chvíli odpočinout. Víte jak je ten den dlouhý, když někde nezvoní?” Ten člověk se nemodlival. Ale když zvonilo, zastavil se a chvíli nedělal. I to může být naplnění smyslu zvonění. Zastavit se. Odložit na těch několik minut práci. Pohlédnout do dálky, na oblohu. Uvědomit si, co vlastně dnes od rána dělám, kam směřuji, čeho chci dosáhnout. Kde je můj cíl. Takové chvílky by se určitě staly požehnanými a pomáhaly by životním situacím nacházet smysl. I proto zvoní.

Nový počín Tiskového apoštolátu A.M.I.M.S.

Mnohé překvapilo, snad i některé potěšilo, že v tiskovém apoštolátu FATYMu začíná vycházet nová řada publikací. Tuto řadu, označenou A.M.I.M.S. M – misijní, zahajuje kniha *Návod pro dobrý život* od sv. Alfonsa Maria de Liguori. Přestože text této knihy je víc než 250 roků starý a kniha byla vydána přibližně 600x, jedná se o dílo mimořádně aktuální a přínosné. Na první pohled upoutá barevná obálka s fotografií bolestné tváře Krista z kaple z Podmyče. Kniha má 94 stran a vychází s církevním schválením Biskupství brněnského. Autor v ní dává cenné rady pro dobré nastavení života. Nejmenovaná paní z Vranova sdělila: „Začala jsem ji číst v sobotu večer a nepustila jsem ji z ruky, až jsem ji dočetla v neděli ráno o půl čtvrté.“ Knihu si můžete objednat na faře ve Vranově nad Dyjí za pouhých 20,- Kč.

P. Marek Dunda

P.S. Alfons Maria z Liguori se narodil roku 1696 blízko Neapole. Pocházel ze skvělého aristokratického rodu. Ve věku 16 let obhájil doktorát z práva. Brzy se stal známým jako advokát i mimo Neapol. Když však v roce 1723 utrpěl šok po prohraném sporu, vzdal se své kanceláře a dal se na studium teologie. Ve svých 30 letech byl vysvěcen a jako kněz se v Neapoli staral zvláště o chudé a potřebné. Se skupinou kněží založil kongregaci dnes nazývanou *redemptoristé*. (Patřil do ní i tasovický rodák sv. Klement Maria Hofbauer a také kněží, kteří dnes spravují farnost Tasovice.) Cílem toho institutu byl především apoštolát založený na lidových misiích, na praxi exercicií a na rozjímavé modlitbě. Sv. Alfons byl velmi ceněným znalcem morální teologie a vydání jeho učebnice z tohoto oboru bylo velmi často obnovováno. Zemřel v úctyhodném věku 91 let.

Duchovní cvičení v Prosiměřicích

Spolu se svatým Alfonsem vás i letos zveme na duchovní cvičení do Prosiměřic. Neváhejte a přihlaste se:

12. 1. – 15. 1. pro Soluňáky – P. Marek Dunda – **Téma:** S Metodem

26. 1. – 29. 1. pro muže – jáhen Ladislav Kinc – **Téma:** Objevujeme Pannu Marii

16. 2. – 19. 2. pro babičky Marianek a Soluňáků – P. J. Richter – **Téma:** Vezmi a čti

23. 2. – 26. 2. pro ženy – jáhen Ladislav Kinc – **Téma:** Objevujeme Pannu Marii

1. 3. – 4. 3. pro ženy – P. Milan Plíšek – **Téma:** Hovory o víře 3

8. 3. – 11. 3. pro maminky Marianek a Soluňáků – P. M. Dunda – **Téma:** Ježíši, důvěřuji Ti

22. 3. – 25. 3. pro kluky ze SČS a další kluky – P. M. Plíšek – **Téma:** Hovory o víře 3

12. 4. – 15. 4. pro Marianky – vede P. Marek Dunda – **Téma:** ...vymodlený

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18.00, zakončení v neděli ve 14.00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 250 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen. Přihlášky na faře ve Vranově n/D, Náměstí 20, e-mail marek@fatym.com, telefon 515 296 384.

P. Marek Dunda a ostatní kněží

Vyrábění adventních věnců na faře v Jeníkově

Na první neděli adventní naplánovala slečna katechetka Táňa odpoledne na faře v Jeníkově, kde si zájemci mohli vyrobit své adventní věnce. Byl krásný den, slunce hřálo a člověku vůbec nepřipadalo, že je listopad.

Okolo druhé hodiny odpolední dorazily maminky s dětmi a jedním tatínkem. Bylo na nich vidět nadšení, což nás velmi potěšilo. Téměř hned jsme se pustili do práce. Výroba věnců šla rodičům dobře od ruky, děti mezitím vybíraly dekorace na ozdobu.

Adventní věnce se opravdu moc povedly. Dětem i rodičům se na faře líbilo a poděkovali, že měli možnost přijít. Pro děti jsme měly přichystanou sladkou odměnu, jako pomyslnou tečku za krásným odpolednem. Prožily jsme spolu s rodiči kus dne, za který děkujeme. Bohu díky!

Maruška Pavelková

Najdi mezi adventními věnci 15 rozdílů.

Mikulášova návštěva v Jeníkově

Na druhou neděli adventní měl Mikuláš hodně práce. Musel navštívit spoustu dětí v různých částech země. Dostal i pozvání od slečny katechetky Táni přijet do Jeníkova za dětmi. Mikuláš tuto nabídku nemohl odmítnout.

Krátce před 14. hodinou jsme vyrazili na cestu, která byla velmi chmurná, jelikož pršelo. Vůbec to ale neovlivnilo naše natěšení. Na faře v Jeníkově už na nás čekala spousta dětí. Slečna katechetka Táňa mezitím dětem vyprávěla příběh o svatém Mikulášovi, jaký byl a co v životě dokázal. Po našem příchodu jsme se dětem představili a seznámili je s programem nedělního odpoledne. Mikuláš si pak s katechumeny zahrál kvíz, aby si prověřil jejich znalosti. Menší děti si dokreslovaly obrázky.

Dětem jsme položili otázku, jestlipak vědí, kdo nás má nejvíce rád a kde bydlí. Většina z nich téměř hned uhodla, že je to Pán Ježíš. Najednou přestalo pršet a my se vydali do kostela. Mikuláš se zde dětí ptal, co je to oltář, kazatelna a proč svítí dvě svíce na adventním věnci. Poté jsme se společně pomodlili a Mikuláš poděkoval Pánu Bohu za dnešní úžasný den. Po modlitbě jsme dětem rozdali balíčky se sladkostmi a zároveň je pozvali na faru, kde pro ně byly připravené hry. Výborně jsme se pobavili a občerstvili bábovkou. Kolem 5. hodiny jsme se s dětmi rozloučili a pokračovali v další cestě.

Andělka Mikulášová

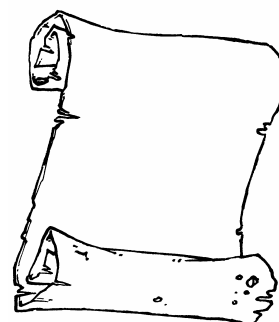
Duchovní obnova pro holky

V pátek 25. listopadu jsme jely do Prahy. Já a Martinka vlakem. V Praze jsme vystoupily a čekala nás tam Marcela. Jely jsme metrem a tramvají do kláštera k sestřičkám. Když jsme tam dojely, tak jsme šly na mši svatou. Některé holky (i já) jsme ministrovaly. Po mši svaté jsme se pomodlily a šly jsme na večeři.

Po večeři jsme se seznamovaly, až jsme se seznámily, tak jsme psaly dopis pro sestřičky a otce Pavla. Dopis byl o tom, proč jsme přijely a kdo nás sem přivezl. Druhý den jsme vyráběly obrázky ke komunikaci a vymýšlely scénku o komunikaci.

Třetí den jsme šly na mši svatou a vyráběly jsme knížky. Rozloučily jsme se a jely domů. Já a Marcela, Lukáš a Klárka jsme šli na hrad, kde bydlí pan prezident. Také jsme viděli katedrálu sv. Víta. Pak jsme jeli domů.

Moc se mi líbilo jet metrem a mše svaté. Také se mi moc líbilo v klášteře a chci tam jet znovu. Líbily se mi večery a také Praha.

Sabina Gaňová

Vánoční příběh od Bruna Ferrera: Dárky v komoře

Listonoš zazvonil dvakrát. Do vánoc scházelo pět dní. Nesl obrovskou krabici zabalenou v drahém papíru a zdobenou zlatými stuhami .

„Dále,“ ozvalo se z domu. Listonoš otevřel dveře. Dům byl zanedbaný, všude leželo plno prachu. V křesle seděl starý muž.

„Podívejte, jak krásný dárek vám nesu!“ zahlaholil vesele listonoš.

„Děkuji. Klidně ho postavte na zem,“ odpověděl muž smutně.

Pošťák se zmateně zarazil. Bylo jasné, že krabice obsahuje něco krásného nebo dobrého, a ten stařík rozhodně nevypadal , že by žil v blahobytu. Proč ho tedy dárek tolik zarmoutil?

„Pane, vás ten dárek ani trochu netěší? Ani se nepodíváte dovnitř?“

„Nemůžu... Opravdu nemůžu,“ odpověděl stařík se slzami v očích. A začal vyprávět listonošovi o své dceři, která se provdala do sousedního města a zbohatla. Každý rok mu k Vánocům posílá dárek s lístkem: „Od dcery Lucie a jejího muže.“

Nikdy žádné osobní přání, jediná návštěva nebo pozvání: „Přijed' k nám na Vánoce.“

„Jen se pojd'te podívat,“ dodal muž a unaveně vstal. Listonoš šel za ním. Když došli ke komoře, stařík ji otevřel.

„Ale...“ podivil se pošťák. Komora přetékala vánočními dárky. Každý rok přišel jeden. Všechny byly zabalené v krásném papíru a ovázané lesklými stužkami.

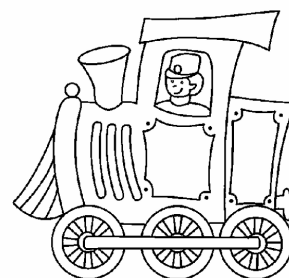
„Vždyť vy jste je vůbec neotevřel!“ divil se listonoš.

„Ne,“ prohlásil zklamaně stařík. „Není v nich láska.“

...A NĚCO PRO ZASMÁNÍ NA ZÁVĚR:

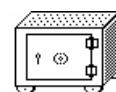
„Pane sklenář, kdy už k nám konečně přijdete na ty okna?“
„Jejda promiňte, já jsem to úplně zasklil.“

Dva kluci nastoupili do vlaku a jeden se pro jistotu ptá průvodčího: „Dostanu se tímto vlakem do Znojma?“
„Ne, nedostaneš.“
Kamarád se přidá: „A já?“

Chlubí se náčelník policistům: „Máme nový trezor. Otevírá se pomocí pětimístné číselné kombinace. Mezi námi, jsou to samé sedmičky, ale v rámci utajení vám neřeknu, v jakém pořadí.“

77777

„Haló,“ volá host na číšníka, „poznáváš mě?“
„Ne, pane, nikdy jsem vás neviděl,“ bezradně krčí rameny číšník.“
„Ty lháři,“ osopí se na něj muž, „vždyť jsem si u tebe před hodinou objednal řízek!“

Po třech hodinách strávených ve frontě na finančním úřadě a jednáním s otrávenými mizerně placenými úředníky, se vytočený chlápek vydal do supermarketu koupit synkovi baseballovou pálku. U pultu se ho prodavačka ptá: „Budete platit kartou nebo hotově?“

Chlápek našťavaně vyhrkne: „Hotově!“

Pak si uvědomí, že ta prodavačka si takové chování nezaslouží a vysvětluje: „Promiňte, strávil jsem dopoledne na finančním úřadě...“
„Nic se nestalo... Chcete tu pálku zabalit, nebo se tam ještě vracíte?“

Taťka si musí při přímém přenosu z hokejového mistrovství světa odskočit a když se vrátí, naléhavě se ptá rodiny: „Tak co nového?“

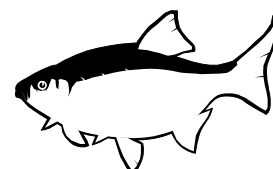
„Ale, trenér vystřídal brankáře,“ povídá synek.

Táta se zamyslí a pak pochybovačně utrousí: „No když myslí, že sám chytá lépe...“

Dva blázni si koupí na vánoce kapra a jeden se ptá druhého:

„A jak ho vlastně zabijeme?“

„Utopíme ho ve vaně,“ odpoví druhý.

Vánoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743) **společností FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v prosinci 2011 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již šedesáté druhé) je plánováno jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v březnu 2012. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immacolatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkrvněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300